

„Овако је то било“ - Бранко Стевановић

Било би лепо увек остати дете

У књизи „Овако је то било“, дечији писац, Бранко Стевановић, говори о свом детињству, школским данима и младости.

Када сам почела да читам прве приче, учинило ми се да моје одрастање, као и мојих другара, нема сличности са његовим које више личи на детињство мојих родитеља, деке и баке, него на моје. Деца данас проводе слободно време на интернету, гледају клипове на јутјубу, играју видео игрице, размењују поруке телефоном...

Читајући даље, налазила сам све више сличности. Писцу су се, кад је био мали, привиђали људићи а мени зомбији. Он је имао птицу коју је звао Дека, а ја мачка Бетмена. И ја неке школске предмете учим само кад треба да одговорам или пред контролни, као и он у причи „Бубалице“. И набубано после неколико дана заборавим. Допала ми се прича о дечаку који је цртао животиње јер није могао да држи кућног љубимца у малецком стану у солитеру. И ја стално цртам коње јер не могу да их имам. Прича о играчкама годинама заборављеним на тавану, подсетила ме је на моје старе играчке, са којима се одавно не играм, али их све чувам у кутијама. Док читам причу о цивцану који је свако јутро будио писца док је био дете, као да чујем гугутање голубова који живе на крову наше куће.

У причи „Слово о речима“, писац говори о речима, о богатству које оне представљају, о чудесној могућности да се њима све искаже. Када сам прочитала последњу страницу, пожелела сам да се сетим свих речи којима се може описати детињство: машта, снови, другарство, несташлуци, безбрижност, учитељица, мама, тата, бака, дека, играчке, слаткиши, кућни љубимци, излети, прве симпатије....Баш би било лепо увек остати дете. Бар мало!

Емилија Савић, 4/2
ОШ „Павле Поповић“ Вранић